

[Glistrup]

ten for ejendomsskatter. Men al erfaring viser jo, at når borgerne er blevet berøvet et fradrag, sætter man ikke beskatningsprocenterne ned af den grund, man udskriver bare skatten med stadig stigende procenter på en stadig større masse. Derfor udgør fradragene reelt et værn for borgerne, og derfor skal man ikke sådan begynde at fjerne fradragene.

Hr. Bakholt har overhovedet ikke ret, når han vil bringe slingrevalsmotivet ind i denne sag. Hvis lovforslaget fra CD gennemføres, har vi en fast og urokkelig linje, som går helt tilbage til, jeg tror 1865, hvor vi fik skattefradragets retten for ejendomsskatter indført, da vi skulle finansiere 1864-krigen. Den linje vil kunne fortsætte ubrudt, mens der derimod vil komme slinger i valsen, hvis man forkaster CDs forslag, for så skal man pludselig have nogle fradragregler i 1981, nogle andre i 1982, nogle andre igen i 1983, nogle andre i 1984 og nogle nye i 1985. Det er slingrevals, hr. Bakholt, så det virkelig forslår, hvis man forkaster CDs forslag.

Det er i og for sig symptomatisk, hvordan ministeren reagerer, når han nu begynder med dette første angreb på en almindelig, grundfæstet regel i skattelovgivningen og han så må erkende, at loven ikke virker ordentligt. Så kommer han og siger: så skal vi til at lave nogle flere indgreb og restriktioner. Det overvejer man i regeringen. Nu kommer der et forslag om nogle nye begrænsninger, nogle ny ufrihedsregler, nogle nye restriktioner. De viser sig ganske givet også at have nogle uventede og uønskede virkninger. Så skal vi have nogle yderligere restriktioner. På den måde spinder vi os ind i et restriktionsnet i stedet for – som CD enkelt og tydeligt foreslår – at blive stående ved den ordning, som altså har over 100 års hævding i dansk lovgivning.

Det eneste, jeg i og for sig ikke kan forstå ved CDs forslag, er, hvorfor det kun skal gælde for 1982. Hvorfor skal det ikke også gælde for årene efter 1982? Men det er formentlig noget, vi kan få klaret ved et ændringsforslag til anden behandling, sådan at det ikke bare bliver en enkeltstående årsunge, dette forslag.

Lad os håbe, at den slingrevalsuvillige hr. Bakholt kan få sit parti med til at stemme for forslaget, for så er der nemlig et flertal for det.

(Kort bemærkning).

Bakholt (S):

Hr. Glistrup har da ret i, at der var et tidspunkt, da der var bedre balance i tingene, end der er i dag, men vi har en ubegrænset fradragsret, og i de senere år – i mange år efterhånden – er lejeværdien altså faldet temmelig drastisk. Den er ikke så stor, som den var, dengang der var balance, og det bliver da endnu værre, hvis man i den situation, vi lever i nu, også skal have fradragsret for ejendomsskatterne. Det er ikke rimeligt.

Glistrup (FP):

Jeg tror ikke, det sådan set er det, der vil komme ind i historiens bog som det typiske for denne skatteminister, at han har ladet lejeværdien falde. Det har nærmest været mit indtryk, at lejeværdien har bevæget sig den modsatte vej i denne skatteministers tid. Men under alle omstændigheder: hvis hr. Bakholt er utilfreds med lejeværdien, kan han gøre opmærksom på det under behandlingen af lejeværdiforslag. Det er jo sådan, at det kan være vidt forskelligt fra kommune til kommune, fra ejendom til ejendom, hvordan lejeværdi og ejendomsskat forholder sig til hinanden. Er man utilfreds på lejeværdipunktet, så kurerer man den sygdom ved at fremsætte forslag vedrørende lejeværdien og ikke ved at fremsætte forslag et helt andet sted.

Aase Olesen (RV):

Forslaget om afvikling af fradrag for ejendomsskat af ejerboliger betragter det radikale venstre som overhovedet det væsentligste element i det miniskatteforlig, som blev indgået – bl. a. med CDs tilslutning – i april 1981. Der var et andet væsentligt element, som jeg også lægger vægt på, nemlig en hensigtserklæring om ægtefællebeskatning, men dette om afvikling af fradrag for ejendomsskat var det eneste egentlig reelle og egentlig fordelingspolitisk rigtige forslag i den skattebuket. Derfor bliver det fra vor side en total afvisning af forslaget om at ændre denne gradvise aftrapning.

Det er ikke rigtigt, som hr. Bollmann anfører i bemærkningerne til forslaget, at virkningen er vilkårlig. Tværtimod, den går ganske bestemt i retning af en større lighed i den byrde, som ejendomsskatterne er. Fradragsretten betyder nemlig, at ejendomsskat-